

Glödhäck

**Glödhäck, Glödäri, Tuliperä, toisille Red Butt...
Rakkaalla lapsella on monta nimeä.
Kuitenkin minulle, tuo musta, punaperäinen
perho on ja pysyy Glödhäckinä.**

Miki Äikäs

Ensimmäinen kerran tutustuin tämänkaltaiseen perhoon jo kauan sitten taimenen kalastuksen yhteydessä, eni versioina punaperäisestä perhosta, mutta todellisen paikkansa luottoperhona se saavutti lohestuksen ollessa jo kalastusharrastuksen päätoimintaa. Sen paikka on jopa niin syvällä, että kun lähden poolille tuo rasia, jossa Glödärit

ovat, on aina mukana joessa seisoessa, vaikka siiman päässä olisi joku muu viritys. Tuo yksinkertainen perho ja varsinkin putkeen sidottuna, apina-siivellä, on antanut minulle ja ystäväilleni monia hienoja lohia ja mikä parasta, se on toiminut joella kuin joella ja kelissä kuin kelissä. Perho on myös tunnettu ruotsalaisten suosimana meritaimen perho-

na, varsinkin pienemmässä koossa. Itse olen pudottanut tuosta perhosta kalan, joka satavarmasti olisi ollut, ja pysynyt henkilökohtaisena recordina, erittäin suurella todennäköisyydellä, maallisen vaellukseni hamaan loppuun.

Se miten tähän on tultu, miten perho on löytänyt tiensä askiini ja miten se on saavuttanut nykyisen reseptinsä,

MIKKO HALONEN

GLÖDHÄCK

- PUTKI: kirkas muoviputki, itse käytän akupunktioneulan suojaputkia
 PERÄ: kirkas punainen, esim. silkki tai joku keinokuitu, pikaliima päälle
 PYRSTÖ: punaisen häkilähöyhenen siikasnippu, itse käytän nykyään punaista vasikkaa
 KIERRE: pyöreä hopea
 TAKARUNKO: musta silkki
 ETURUNKO: musta dubbing, johon sekaan hieman kirkasta Pearl Flashabout Dubbingia
 RUNKOHÄKILÄ: musta, dubatulle osalle
 SIIPI: alla musta bucktail, päälle 2 nippua apinaa, joissa seassa pohjavillaa, päälimmäinen hieman pitempänä
 SIVUT: viidakkokukko
 PÄÄ: musta

TIMO POUKKAJÄRVI

Glödhackin pettämä lohi.

vaatii siirtymistä ajassa taaksepäin. Tästä onnenpotkusta voin syyttää tai kiittää Sävilammen Tapsaa, joka kerran, vuosia sitten antoi eräälle Gaulan reissulle muutaman tuubin minulle mukaan, pitkän ylistyspuheen saattelemana. Ensikatsomalta tuo perho näytti silmäni jotenkin ohuelta ja luihulta, verrattuna omiin tuubeihini, jotka olivat selvästi ruokaisampia. Sillä reissulla en kuitenkaan ottanut tuota punaperää vakavasti ja se jäi askiin makaamaan. Kiinnostus perhoon heräsi jälleen eräällä pohjoisen reissulla, jossa olin Tapsan mökkikaveri. Illan päätteeksi hän laittoi aina askinsa avoimena kuivumaan ja yhdessä askissa oli täydellinen Glödäri. Huomasin monena iltana, kuinka hänkin "säästeli" tuota taikakalua. Pitkän ja konjakilla saavutetun neuvottelun jälkeen sain vaihdettua tuon punaperän parhaimpaan Geepeeseeni. Jos kalan tulo oli ollut huonoa, seuraava päivä toi muutoksen asiaan..

Säväri, eli Sävilammen Tapsa, törmäsi ensimmäisen kerran tuohon perhoon Namsenilla, Fiskumfossenilla -91, ollessaan kalassa ystävänsä kanssa siellä. Paikalla hääri ruotsin-suomalainen kaveri, Takkulan Olavi, joka sai kaloja, vaikka muilla kalastajilla syönti oli hie-man heikompa. Tapsan kaveri, Risto, oli huomannut Olavin hatussa puna-mustan perhon ja painanut sen tiukasti mieleensä. Mökille palatessaan äijät sitten Riston muistikuvan mukaan sitoivat kummallekin tuollaisen perhon. Asiaa siivitti vielä se, kuinka Olavi oli aiemmin kertonut puna-mustien perhojen tehosta ja niillä kalastamisesta, erityisesti Fiskumfossenin alueen "takarannan" mutkassa.

Seuraavana päivänä uskoa uhkuen Tapsa ja Risto suunnistivat joelle. Paikalla olleet norskit eivät olleet saaneet sinä päivänä kaloja. Tarinan klisee onkin sitten arvattavissa.. Ukot menivät heittämään ja kumpikin sai kaloja, norskien jäädessä ilman. Kalan tulo nostikin ukkojen mielialaa siinä määrin, että Risto jossain vaiheessa päivää oli tokaissut Tapsalle; Nyt tiedän, mikä Norskien tehtävä on.. Ne arsyttää meille kalat ja me ongitaan ne pois.

Tuon reissun jälkeen tuli Glödhäckistä, Tapsalle ja hänen ystävilleen, luottoperho.

Alussa perho oli sidottu 2-haara koukkuun, joiden yleisin koko oli normaali vedellä 4-6. Matalalle vedelle ko-

ko oli 10. Koukkuperhoilla saatiinkin hyviä kaloja, joista voisi mainita Olavin 14 kg, kuutosen 2-haaralla ja Tapsan 10,8 kg samanlaisella.

Putken evoluutio sai vauhtia, kun Tapsa luki eräessä PK-lehdestä Karkkolaisen Pekan jutun putki-Glödhäckistä. Pekan perhossa siipi oli sidottu ympäri putken, mutta Tapsa halusi käyttää apinaa, jota oli jo aiemmin käyttänyt muissa putkissa hyvällä menestyksellä. Siipi sidottiin myös huomattavasti pidemmäksi kuin

Pekan perhossa. Alunperin perhossa koko runko oli mustaa silkkiä, mutta nykyisen muotonsa se löysi, kun Pilven Harri oli lisännyt omaan koukkuversioonsa eturunkoon Steelhead-dubbingia. Tapsa lisäsi putkeensa saman eturungon ja lopputulos oli valmis. Huomattavaa oli putken käytössä myös se, että perhon koon kasvamisen myötä myös kalojen koko kasvoi.

Hyviä esimerkkejä on ollut vuosien varrelta monia ja yksi on jäänyt erityisesti mieleen. Olimme kalassa Orklalla muutama vuosi sitten. Samassa paikassa oli kalassa myös Tanskalaisia tuttuja. Kalan tulo oli nihkeää, mutta onneksi vesi nousi ja kalat alkoivat liikkumaan. Me Suomalaiset saimme joitain hienoja lohja, joista muutama tuli Glödärillä. Finnillä, Odensen miehellä ei purua ollut, vaikka hän heitti porukasta varmasti eniten. Finnistä paistoi läpi jo lievä naaman kireys, koska "varmat systeemit" eivät toimineetkaan halutulla tavalla. Viimeisenä iltana Finn oli kalassa ja Tapsa kysäisi, haluaisiko Finn kokeilla perhoa, jolla Tapsa oli aiemmin saanut kalan. Tapsa antoi Finnille Glödhäckin. Finn oli heittänyt poolia muutaman kerran omilla perhoillaan ja saatuaan Tapsalta perhon hän laittoi sen siiman päähän. No, 3 laskua, 3 tällä.. Neljännellä pysyi kiinni ja Finn sai kalan ylös. Ei mikään Taisteluvaunu, mutta 7 kilon hieno kirkas lohi. Niin, joku varmaan ajattelee, että kala tuli pooliin ja se olisi ottanut mihin vaan. Ehkä näin, mutta danmannin perhot eivät muutamaa minuuttia aiemmin kuitenkaan purreet. Finn, joka on aina ollut sitä mieltä, ja varmaan on edelleenkin, että perho ei ole niin tärkeä, oli selvästi innoissaan ja samalla hämillään. Siinä lohta katsellessamme, hän ääneen ihmetteli tapahtunutta. Seuraavana talvena sähköpostiini tuli maili Tanskasta, Jörgeniltä, Finnin isältä, jossa he

pyysivät minua sitomaan ja lähettämään Glödhäckejä heille seuraavaksi kesäksi. Eli kyllä joku uskonpuuska siitä perhostakin heille syntyi..

Jotta tästä ei pelkkää historiikkia tulisi, puhutaan hieman tuon mainion siipimateriaalin, apinan, ominaisuuksista. Ensinnäkin, minun mielestäni sillä on ylivoimainen uintiliike, vastaviin pituuksiin yltäviin materiaaleihin verrattuna. Mutta asia ei silti ole niin yksinkertainen. Hyvää, tyvestä hieman kiharaa apinaa, mustana, on vaikea, miltei mahdoton löytää tänä päivänä. Ja jos löytää, pitää olla valmis maksamaan siitä pyydetty hinta. Itse karva kihartuu kastuessaan ja jopa silmään laiha perho näyttää vedessä harteikkalta ja todella eloisalta. Siiven tekeminenkin vaatii hie-man opiskelua, koska pisimmät karvat on saatava keskelle siipeä jotta perho ei kulkisi klenkassa. Itse yritin kopioida Tapsan siipimallia, mutta turhan monen virityksen jälkeen oli soitettava Siivikkalaan Tapsalle ja mentävä pullien kanssa kylään ja istuttava vieressä ja katsottava miten se siipi tehdään.

Siiven teossa alle laitettavan bucktailin tehtävänä on tukea apinaa ja antaa harteikkuutta jo siiven alle. Alempi apina nippu saisi sisältää pohjavillaa reilummin ja päällimmäisessä kannattaa "nyppii" pisimmät karvat ensin erilleen ja asetella ne siiven päälle. Lopullisen pituuden tuovat vain muutamat pisimmät karvat, joiden hyväksi havaittu mitta on n. 12-13 cm. Eli siis se kaikista pisin apinan karva ei välttämättä ole parasta tähän tarkoitukseen. Siitä voidaan sitten taas tehdä ihan toiset ottikoneet, ja niistä ehkä toisella kertaa.

Kuitenkaan mikään perho ei ole ylivoimainen. Sen uskon, jonka perhoon saa, se syntyy omista ja muiden kokemuksista ja tilanteista, jolloin luulee tietävänsä tästä hommasta enemmän kuin itse lohi. Mutta tämä on perho, josta voin sanoa, että se on hyvä. Siitä on niin paljon aineistoa vuosien varrelta ja niin monista paikoista. Se, mikä on lopullinen syy kalastavuuteen, onko se väri/ kontrasti vai siipi tai mikä muu tahansa, on aivan sama. Se toimii kuitenkin...

